

predbežného prevedenia regulácie a úpravy ploch, o aký prípad i tu ide, má sa mať za to, že prevedenie regulácie a úpravy ploch sa deje z iniciatívy strany.

Právom mohol tedy žal. úrad v napadnutom rozhodnutí vysloviť, že ide v danom prípade o prevedenie regulácie z iniciatívy sť-ľovej a právom mohol stanoviť za podmienku stav. povolenia s odvolaním sa § 14 cit. stav. štatutu, že časť svojho pozemku potrebnú pre zmienenú novo utvoriť sa majúcu ulicu povinný je sť-l mestu Prešovu bezplatne prepustiť.

Č. 10.239.

Policejní právo trestní: * Urážlivý výrok pronesený v manipulační místnosti advokátní kanceláře nelze pokládati za výrok pronesený veřejně jen z toho důvodu, že byl pronesen v této místnosti.

(Nález ze dne 21. prosince 1932 č. 19.936.)

V ě c: Marie P. ve V. proti zemskému úřadu v Praze o urážku na cti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu ve Varnsdorfu z 15. července 1929 byl Alvin H. ve V. uznán vinným přestupkem § 1339 o. z. o., jehož se dopustil tím, že dne 9. května 1929 vůči st-ľce zaměstnané v kanceláři advokáta Dra Th. ve V. použil slov: »Slečno, přijdete-li ještě jednou takto ke mně, poletíte se schodů«, a byl odsouzen k pokutě 200 Kč, pro případ nedobytnosti ke 14dennímu vězení.

Nař. rozhodnutím zrušil žal. úrad, neposuzuje objektivní trestnosti inkriminovaného výroku, uvedený trestní nález pro věcnou nepřislušnost okresního úřadu ve Varnsdorfu, a to z těchto důvodů: »Advokátní kancelář, zvláště pak manipulační místnost její, v níž výstup se odehrál, sluší považovati za místnost každému přípustnou, která neslouží toliko soukromým potřebám majitele, neboť vstup do ní jest v určitých časových mezích (úředních hodinách) dovolen osobám individuálně neurčitým, aniž by potřebovaly předchozího hlášení a dovolení, právě tak jako v místnostech obchodních a pod. Stala se tedy v daném případě urážka, po případě vyhrožování zlým nakládáním veřejně ve smyslu § 496 resp. 65 tr. zák. a na předpokladu veřejnosti nemění vzhledem k charakteru shora uvedené místnosti nic ta okolnost, že v kritické době byla přítomna soukromá žalobkyně sama, ježto trestní zákon používá rčení »veřejně nebo před více lidmi« disjunktivně, nevyhledává se tudíž, aby lidé skutečně přítomni byli, nýbrž stačí, stalo-li se to na místě veřejném, to jest na místě, jež neslouží toliko pro soukromé potřeby jednotlivce nebo jeho rodiny, nýbrž každému jest přístupno, ať bezplatně nebo jinak. Z těchto důvodů byla pro eventuelní trestní stíhání dána příslušnost řádného trestního soudu podle § 496 tr. zák. a nikoliv úřadu politického podle § 1339 o. z. o.«

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss toto:

Nař. rozhodnutí jest založeno na právním názoru, že správní úřady nejsou povolány, aby rozhodovaly o žalobě podané st-ľkou na Alvína H. pro urážku na cti podle § 1339 o. z. o., ježto událost, jež byla podnětem

k žalobě, sběhla se na místě veřejném, totiž v manipulační místnosti advokátní kanceláře, která neslouží toliko soukromým potřebám jednotlivce nebo jeho rodiny, nýbrž jest přístupna v úředních hodinách osobám individuálně neurčitým, bez předchozího hlášení nebo dovolení. S názorem tímto nelze souhlasiti.

Manipulační místnost advokátní kanceláře neslouží podle svého určení potřebám veřejnosti, nýbrž soukromým zájmům osob, jež se na advokáta obracejí. Z tohoto důvodu nelze ji také pokládati za místnost obecně a kdykoli přístupnou, nýbrž za místnost soukromou, přístupnou jen ve stanovených hodinách osobám hledajícím tu právní pomoc ve svých záležitostech. Výrok pronesený v takové soukromé místnosti nelze pokládati za veřejně pronesený, nebyl-li pronesen za okolností, za nichž jest o to poštěráno, nebo za to míti s určitostí, že obsah výroku dojde rozšíření v kruzích širších. Okolnost, že manipulační místnost advokátní kanceláře jest přístupna osobám individuálně určeným, které mohou do ní vejíti bez předchozího hlášení nebo dovolení, nepropůjčuje místnosti té povahu místnosti veřejné, kdyžť — jak bylo uvedeno — místnost ta podle svého určení potřebám veřejnosti neslouží.

Z uvedeného plyne pro konkrétní spor, že žal. úřad, popřev příslušnost politického úřadu k stíhání přestupku podle § 1339 o. z. o. z toho důvodu, že urážlivý výrok, pronesený v manipulační místnosti advokátní kanceláře, sluší pokládati za výrok pronesený veřejně již proto, že byl pronesen v této místnosti, vyložil zákon nesprávně. Poněvadž stížnost tuto nezákonnost vytýká, musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.240.

Horní právo: * Není nezákonné, uloží-li horní úřad horněpolicejní opatření týkající se provozování hor pachtýři horního díla.

(Nález ze dne 21. prosince 1932 č. 20.034.)

Věc: Obec K. proti báňskému hejtmanství v Praze (vrch. báň. rada Dr. Heřman Wachter, za zúč. Čes. obchodní společnost v Ústí n. L. adv. Dr. Max Kassowitz z Teplic-Šanova) o zabezpečovací opatření v opuštěné povrchové jámě.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Podáním z 18. října 1929 upozornila obec K. revírní báňský úřad v T., že povrchové dobývání, provozované posléze firmou W. a spol. v Ú. v povrchové jámě Otokar v K., bylo ukončeno, že však podnikatelka opomenula učiniti bezpečnostní opatření, takže se ukazují trhliny na okresní silnici, následkem čehož je ohrožena také silnice, stromy na ní vysázené a příkopy potřebné k svádění vody se silnice té, a vznesla tyto návrhy: 1. ustanoviti komisionelní jednání na místě samém, zjistiti nebezpečí hrozící podle §§ 170 a 171 hor. zák. a vydati příslušné příkazy za použití §§ 172 a 173 cit. zák., 2. uložit firmě W. složení kaucí 30.000 Kč ev. ji vyzvednouti v cestě politické exekuce, a 3. podnikatelce uložit, aby jámu po povrchovém dobývání vyplnila odklizovým materiálem, jež získá jinde.